

Lekció: Jer 31,1-13; Textus: Jer 31,3: „Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.” Kedves Testvéreim!

Jeremiás próféta könyvét olvashatjuk, annak is a szívéhez értünk el, amikor Isten szeretetének a legmélyebb részébe tekinthetünk bele. Azok számára, akik az ószövetség és az újszövetség Istenét megkülönböztetnék, ezt a részt jószívvel ajánlom: „*Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen*”. **Miért nem látta meg az akkori nép, hogy Isten ennyire szerette őket? Miért nem látjuk meg,** hogy Isten szeretete ma is állandó és ugyanilyen szenvedélyes szeretetet az ember, az Ő teremtménye felé? Miért kételkedik a ma embere ebben a szeretetben? Akár Te magad is Testvérem, aki itt ülsz ma a templomban...

Böjt 3. vasárnapjának az ógyházi tartalmának címe: **Oculi, azaz Szemeim!** Böjti figyelmeztetés és önvizsgálat az, hogy Isten szeretetére irányítsuk a figyelmünket, a szemeinket, amely szeretetből minden változás, minden megújulás érkezik ma is. Azonban nem elég az odairányított figyelem, ha nincs kegyelem! A lelki szemeinken vannak szürkehályogok, ma 3 ilyenről lesz szó, amelyeket **Isten Lelkének az evangélium által le kell venni.**

Az első ilyen lelkihályog, ami miatt nem éljük meg Isten szeretetét, az ennek a szeretetnek kiérdemlésére való törekvésebből nőtt rá a szívünkbe. Szerintem már Ti is éltétek át ezeket a dilemmákat a szívetekben: Isten ma nem fog megáldani, mert csalódást okoztam neki... Isten ma meghallgatja az imádságomat, mert jól viselkedtem... Ki kell engesztelnem Istent, mert vétkeztem... A hályog egyik kialakulása ez: Isten azért szeret, mert jó vagyok. Mert elég sokat tettem érte. Elég sokat tudok róla. Elég sokat szolgálok neki. Elég időt töltök vele. **Isten számára valóban elég jó vagy, de nem ezekért...** Ez a magatartás pedig kifelé is hatással van. Dicsekszem a vallásos szorgalmammal, hogy mások visszajelezzék értékeségemet. Apró füllentésekkel egészítem ki azon hibáimat, amelyek mégsem olyan tökéletesek, mint állítom. Vágyom a lelki érettségem elismerésére, hiszen sokat tettem érte. Isten szeretetét nehéz ebből megtapasztalnia a kívülállónak, sőt, inkább taszítani fogja az embereket ez a viselkedés. **Ennek a lelkületnek van egy prototípusa az újszövetségben: Péter.** A lábmosás történetét nem olyan régen olvashattuk is, amikor is az utolsó vacsora előtt Jézus lehajol és megmossa a tanítványai lábát. Péter tiltakozására Jézus egyértelmű választ ad: Ha nem moslak meg, semmi közöd hozzám. Mintha ezt mondaná: **nem tudod kiérdemelni azt, amit teszek, csak fogadd el: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.** A második ilyen hályog, hogy ha szenvedés ér, akkor Isten nem szeret engem. Jeremiás próféta könyvét végigkíséri ez a gondolat. Ha Isten valóban

szereti a népet, akkor megszabadítja a Babiloni seregektől és a felfoghatatlan túlerő ellenére Izrael diadalmaskodik, mivel ők a kiválasztott nemzet. A nép azonban keményszívű és nem tudja megérteni sem a szívével sem az eszével, hogy elkerülhetetlen a város pusztulása és a nép fogsága. Nem azért, mert túl erős az ellenség, hanem mert az ember a bálványaitól csak szenvedés árán tud megszabadulni. Isten abban mutatta meg szeretetét, hogy nem azt adta a népnek, amit kért, a mire a bűnös szíve vágyott, hanem amire igazából szüksége volt. **Milyen nehéz ezzel a hályoggal meglátni Isten szeretetét, főleg ha ma gyásszal, lelki vagy fizikai terhekkel vagy ma a templomban?!** A szenvedés nem Isten büntetése, hanem az emberi bűn és lázadás következménye. Ennek a láncolatát, hogy az ember nem tud nem büntetést elkövetni, ezáltal nem tud nem szenvedést okozni – látjuk ezt közel és a távoli környezetünkben – **Isten nem a bűnös eltörlésével, hanem a szenvedés átvállalásával törte meg.** A kereszten Jézus széttárta kezeit, hogy az egész világot, annak minden fájdalmát és szenvedését magához ölelje, minden szenvedőt és fájdalmat hordozót megvigasztaljon. „*Örök szeretettel szerettelek, ezért vontalak magamhoz hűségesen.*”

A harmadik a lelki hályog, hogy túlságosan rossznak és bűnösnek tartom magam ahhoz, hogy Isten szeretetét átélhessem. Úgy érzem, hogy a bűn mélysége, a múltam annyira szégyenteljes, hogy Isten nem szerethet igazán, csak úgy mondja, de ezt **nem érezhetem át, mert nem vagyok rá méltó.** Engedjétek meg egy nagyon profán példát. Magam is találkoztam az elmúlt hetekben a hírportálokon azzal a műsorral, ahol Stohl művészúr rózsákat osztogatott hölgyeknek. A címét nem mondom ki - úgy is tudjátok - már csak azért sem, ha már így nőnap alkalmából vagyunk együtt, mert a nők megbecsülésével teljesen ellentétes volt a műsor logikája. Nem ezért említem most. Hanem mert a végén egy érdekes döntés elé került a főszereplő, amikor is két hölgy közül kellett kiválasztania a győztest, akinek a rózsáját adja. A közvélemény szerint azért nem az egyik hölgy kapta a virágot, mert a felnőttfilmes múltját nem akarta felvállalni a híres színész. Nem kívánom minősíteni ezt a tettet, már csak azért sem, mert a valósághoz vajmi kevés köze volt a képernyőn megjelenítetteknek. **A példát azért hozom, hogy a szívünk lelki hályogot Isten Lelke ma levegye.** Ez a Jeremiási szakasz egy szerelmes, szenvedélyes szeretetről tesz bizonyosságot: mint egy rózsaceremónia közted és Isten között. Ismeri a múltadat, annak minden szennyest és bűnös részletét. A függőségeidet, a titkaidat, a megmásíthatatlan cselekedeteidet. Ismeri a hatalmas lelki adósságodat, amivel el kell számolnod majd Isten előtt. Talán azt gondold magadban: ezzel a múlttal nem akarna velem együtt lenni. **Templomunkban van egy szép szokás.** Böjt végén, ha eljöttök majd ide, akkor Nagypénteken látni fogtok egy piros rózsát az úrasztalon. Azonban ez nem egy

romantikus megjátszott műsorra utal, hanem a valóságos szeretet kifejezése, amely a töviskoronázott Nagy Ő szeretetére utal és emlékeztet: **Szeretlek, átvállalom minden adósságodat, hogy szabad és boldog lehess végre, örökké!** „*Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.*”

Tiéd már ez a tiszta látás Testvérem? Ha nem, akkor ma kérheted, hogy Isten szabadítson meg Téged ezektől a lelki hályogoktól, hogy aztán valóban lásd, átéld Isten szeretetét. **Mert a személyes életünk megújulása ebből a szeretetből indul el: Isten szeret!** Nem azért, amit tettem, vagy amit mások tettek, hanem azért, amit Ő tett Krisztusban! Szeret és ezt nem tudom kiérdemelni, megszolgálni, de elveszíteni sem! Minél inkább ebben a szeretetben élek, annál inkább láthatóvá válik rajtam keresztül Isten ebben a világban. Nem véletlen az, hogy Jézus is erről beszélt a tanítványainak az utolsó órákban: „*Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek Titeket, Ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.*” Jn 13,34-35.

Ma a legnagyobb missziós ereje annak van, ha Isten szeretetére tekintve tudjuk szeretni a másikat. A héten egy izgalmas szolgálatban vehettünk részt a Tanúim lesztek! missziós kurzus résztvevőivel: a város hajléktalan szállójára mentünk el közösen. Isten formálta a szívünket erre a találkozási márr jóval a hétfői nap előtt. Csodálatos volt a Lélek munkálkodását látni: valaki a vacsorát készítette elő, megint más Igés kártyákat vásárolt, valaki az énekekről gondoskodott. Majd amikor odaértünk, Isten Lelke szabaddá tett Bennünket már nem csak egymás szeretetére, hanem másokéra is. Egy jelenet még sokáig élni fog bennem. Mertük ki az épület ebédlőjében a finom gulyáslevest, amikor is észrevettem, hogy vannak kint cigarettázó, bejönni nem akaró emberek. Amikor kimentem hozzájuk megkérdeztem, hogy hozhatok-e ki nekik valamit enni. Durván leszóltak, mondván: nem éhesek, nem szorulnak rá az ételünkre. Ekkor azonban változtattam a kérdésen: **nem enni akarok adni Neked, hanem Veled akarok enni, közösen. Nem ételt akarok adni, hanem kapcsolatot és közösséget.** Csodálatos volt megtapasztalni a változást az illető arcán, valamint azt is, ahogyan még 2-3 gyülekezeti társam egyből jött és a hideg ellenére együtt ettünk és beszélgettünk ezekkel az emberekkel. Mielőtt elmentünk, áldást énekeltünk a hajléktalanszállóra és annak lakóira. Csodálatos volt látni, hogy Isten szeretetének a megélése hogyan formál át embereket és szíveket, ledöntve falakat és áthidalhatatlannak hitt szakadékokat. Egyszerre valósággá vált Bennünk és Rajtunk keresztül másoknak is: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen! **Gyertek, imádkozunk, hogy ez a szeretet erősítsen Bennünket tovább, az örökkévalóság felé.**

Imádkozzunk!

Áldunk és magasztalunk Téged Istenünk! Mert örökkévaló vagy, nem szűnsz meg az lenni, aki mindig is voltál és mindig is leszel: maga a szeretet. Ezért az állandóságért és változatlanóságért dicsőítünk Téged mi, múlandó és bűneinkben elveszett emberek. Köszönjük Neked, hogy nem hagytál Bennünket tönkre menni véglegesen, hanem elküldted egyszülött Fiadat, aki által megbizonyosdhattunk: valóban örök szeretettel szeretsz minket és a kereszten hűségesen magadhoz vontál Bennünket is. Urunk, Te látod mennyi hályog van a lelkünkön, ami miatt nem látjuk szeretetednek valóságát. Tisztíts meg szemeimet, ha még mindig ki akarom érdemelni a Te szeretetedet! Tisztíts meg szemeimet, ha a szenvedések miatt nem látlak meg Téged, az értem és miattam szenvedő Istent! Tisztíts meg szemeimet, hogy megláthassam, a bűnöm minden adósságát kifizetted és szégyenemet elvetted Jézusban.

Urunk, add a Te Szentlelkedet, hogy ezzel az új látással és szívvel tudjuk szeretni egymást. Közbenjáró imádságot mondunk gyászoló Testvéreinkért. Segíts abban, hogy a Te vigasztaló szereteteddel tudjunk feljűk fordulni. Imádkozunk betegekért és az Ő gyógyulásukért, valamint azért is, hogy a szenvedésük közepette megtapasztalhassák a Te szeretetedet. Imádkozunk a városunkban élő nehézsorsú emberekért, családokért, árván maradt gyermekekért és a hajléktalanokért. A Te Lelked által mutasd meg, hogyan tudunk szolgálni feljűk szeretetedből. Imádkozunk a békéért, mely ebben a világban háború és politikai csatározások árán nem érhető el, csakis Általad! Légy ott Te a döntéshozók szívében, hogy ne test és vér ellen hadakozzanak, hanem a gonoszság erői ellen, ahogyan azt Te is tetted. Urunk és Istenünk, légy áldott szeretetedért, hűségedért, amelyet Krisztusban elfogadhatunk, megélhetünk és továbbadhatunk, nem csak ma, de örökkön örökké! Ámen!